

NOTAT

Dato: 12. oktober 2010
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/05239
Sagsbeh.: CVK
Fil-navn: UUI 462 – 3. kv. 2010

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 3. kvartal 2010.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan oplyse, at der i 3. kvartal 2010 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 12 sager. Tilladelserne omfatter 25 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, og til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse. Der er således ikke oplyst om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, før de har fået en afgørelse i deres asylsag, har haft ophold på et asylcenter.

Om de enkelte sager kan oplyses følgende:

Den 1. juli 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et afghansk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt endeligt afslag på asyl. De pågældende boede på et asylcenter på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne i sagen om, at den kvindelige ansøger lider af insulinkrævende type 2-sukkersyge, nyresvigt, hjertesvigt, forhøjet blodtryk, forhøjet kolesterol og kronisk anæmi, og at hun er i behandling herfor med en række præparater. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Afghanistan ikke med fornøden sikkerhed

kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger kan få den nødvendige behandling, herunder insulinbehandling, i Afghanistan. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at nogle af de præparater, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelige i Afghanistan.

Den 1. juli 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Bosnien-Hercegovina. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 191 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med paranoid skizofreni, og at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Bosnien-Hercegovina ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Bosnien-Hercegovina til den medicin, som den pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 4.968 kr.

Den 1. juli 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 317 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har familie eller socialt netværk i Afghanistan. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at ingen af den pågældendes børn opholder sig i Afghanistan, at den pågældendes ægtefælle og bror er afgået ved døden, samt at den pågældendes søster er flygtning i Tadjikistan. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 12. juli 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et bosnisk ægtepar samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 206 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med paranoid psykose og personlighedsændring efter katastrofeoplevelse, at han fremstår med svære angstsymptomer og paranoid psykose, samt at han er fuldstændig opslugt af forfølgelsesforestillinger. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om sundhedssystemet og behandlingsmulighederne i Bosnien ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den mandlige ansøger har haft otte års skolegang i hjemlandet, at han aldrig har været i arbejde i hjemlandet, og at den kvindelige ansøger, der tidligere har arbejdet som kontorassistent, er hjemmegående, samt at de pågældendes månedlige udgift i Bosnien-Hercegovina til den medicin, som den mandlige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.299 kr.

Den 14. juli 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med paranoid psykose, og at den pågældende er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den fornødne antipsykotiske og antidepressive medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 2.910 kr.

Den 20. august 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en irakisk kvinde og hendes barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt endeligt afslag på asyl. De pågældende boede på et asylcenter på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne i sagen om, at den pågældende lider af insulinkrævende diabetes, og at hun følges tæt for sin diabetes. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Irak ikke kan lægges til grund, at den pågældende kan få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at ministeriet på nuværende tidspunkt ikke er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt de insulinpræparater, som den pågældende er i behandling med, er tilgængelige i Irak.

Den 30. august 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt endeligt afslag på asyl. Den pågældende boede på et asylcenter på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har familie eller socialt netværk i Afghanistan. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den pågældendes ægtefælle efter det oplyste er blevet dræbt, og at den pågældendes to sønner bor i Danmark, samt at den pågældendes eneste familiemedlem i Afghanistan er den pågældendes bror, som er 90 år gammel. Ministeriet har således - henset til den pågældendes brors meget høje alder – ikke fundet, at den pågældendes bror kan udgøre et tilstrækkeligt familiemæssigt netværk i Afghanistan. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 3. september 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 58 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er hallucineret og paranoidt tolkende i psykotisk grad, og at den pågældende er diagnosticeret med paranoid psykose. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbin-

delse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den fornødne antipsykotiske medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 3.861 kr.

Den 8. september 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parets tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt endeligt afslag på asyl. De pågældende boede på et asylcenter på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af paranoid psykose og PTSD, og at hun er i medicinsk behandling med såvel antipsykotisk som beroligende medicin. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 8. september 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 236 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne i sagen om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med psykotisk depression, og at hun er i såvel antipsykotisk som antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den kvindelige ansøgers månedlige udgift i Kosovo til den fornødne antipsykotiske og antidepressive medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 1.516 kr.

Den 21. september 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 139 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne i sagen om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med paranoid psykose af kronisk type, at han har vedvarende psykotiske forestillinger, at han er fraværende, og at han er ude af stand til at tage vare på sig selv. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den mandlige ansøger er i antipsykotisk medicinsk behandling samt i medicinsk behandling mod mani. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger hverken vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet eller modtage den behandling han har behov for. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den mandlige ansøgers månedlige udgift i Kosovo til den fornødne antipsykotiske medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 1.305 kr., og at et af de præparater, som han er i behandling med, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 27. september 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en irakisk kvinde og hendes barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingere-

gistret boet på et asylcenter i 369 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne i sagen om, at den pågældende lider af svær depression med psykotiske symptomer, at den pågældende har suicidale tanker, at den pågældende er i såvel antipsykotisk som antidepressiv medicinsk behandling, og at den pågældende har behov for løbende kontakt med en speciallæge i psykiatri med henblik på at vurdere suicidalrisiko og medikamentel styring. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Irak ikke kan lægges til grund, at den pågældende kan få den nødvendige behandling og medicin i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den medicin, som den pågældende har behov for, ikke – ifølge de for ministeriet for tiden foreliggende oplysninger – er tilgængelig i Irak.